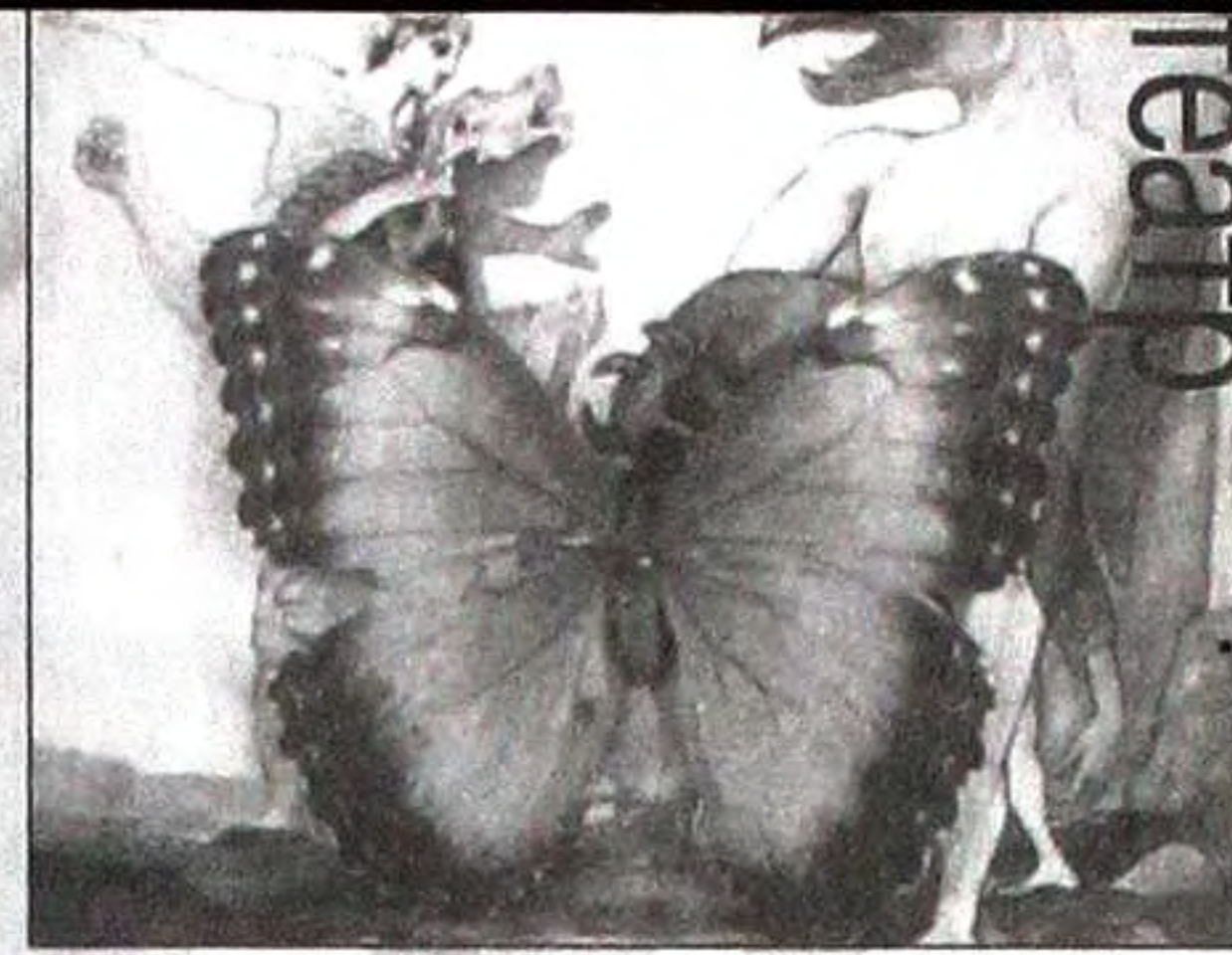

8 1/2 «Молодість '99» КІНОДНІВ

КІНО

ФЕСТИВАЛІ

29-й передювілейний київський МКФ «Молодість» проходив з 23 по 31 жовтня — вісім з половиною днів. У той час, як в Україні вирували пристрасті політичні, в Будинку кіно та ще кількох столичних кінотеатрах розгортались пристрасті кінематографічні.

Цього року у конкурсі було представлено 89 фільмів з 36 країн світу. З України — всього 8, повний «гігантський» обсяг національних дебютів 98/99. Головні нагороди обійшли український блок, за винятком спеціального призу журі Кірі Муратовій і 50 тис. доларів від Центру розвитку сучасного кінематографа (!) на запуск наступного фільму. Однак для нашого пересічного брата-кінолюбця інтрига конкурсу залишається на другому плані. Найважливіше — сам поп-stop-потік якісного авторського кінематографа, хоча часто в неякісному, та ще й російському перекладі. І це заслуговує окремої розмови. Низька мовна культура фестивалю не настільки залежить від фінансових негараздів, як часто хочуть показати. Звичайно, вона відображає культурну деградацію нашого соціуму, але ж тут немовби інтелектуали збираються... Слухаючи недолугі перекручення перекладачів-дилетантів, раділа тільки тому, що іноземні гості не могли чути цієї ганьби. Хоча і ми люди. Не кажучи вже про те, що за якоюсь мовчазною згодою уся

словесність перейшла на «міжнародні» мови — погану англійську і не менш погану російську. Зрозуміло, що значна частина київської кінопубліки російськомовна, однак чи варто із-за цього так принизливо підкреслювати свою провінційність?

Невеличка і цілком вибіркова хроніка фестивального життя. Фільм «Вогнем і мечем» Єжи Гофмана було показано на відкритті: красиві батальні сцени, банальний мелодраматичний сюжет, примітивний гумор. Фільм цікавий виключно в контексті українсько-польських стосунків і успішної кіноіндустрії. Принципи «багатого кіно», сповідувані Гофманом, суперечать духу «Молодості». Знаменитий і давно улюблений голландський режисер Йос Стелінг став головою журі, крім цього, він привіз свій новий доробок: «Залу очікування» (1997, у рубриці «Еротичні історії») та «Ні потягів, ні літаків» (1999), провів два майстер-класи, дав інтерв'ю кореспонденту «Кіно-Театру» (читайте у наступному номері). Французькі гості фестивалю — режисер Леос Каракс і актор Гійом Депардьє-син — представили свій новий фільм «Пола Х», а також усі попередні фільми Каракса — трилогію «Алекс». Повна ретроспектива Сергія Параджанова, колаж якого став «обличчям» фестивалю. Ретроспектива Вілена Калюти. Фотовиставка

Беата Прессера «Кінські і Герцог» і два фільми цього творчого дуету — «Агіппе, гнів Божий» та «Фіцкаральдо» (дивіться рубрику «фотогалерея»). І ще багато-багато всього.

Як підсумок — «статистичний» зріз фестивалю з його промовистими започаткуваннями, повторами і завершеннями. Цього року **вперше**: були присутні такі величини сучасного авторського кіно Європи, як Йос Стелінг та Леос Каракс; працювало престижне міжнародне журі ФІПРЕСІ; у Кінопалаці демонструвались конкурсні і позаконкурсні фільми за комерційними цінами (пресі і студентам к/ф — за півціни); відкриття і закриття відбувалось в палаці «Україна»; **вдруге** підряд: гран-прі дістає документальний фільм з Росії «Хлібний день» Сергія Дворцевого цього року (про нього читайте статтю «Сука з цуценятами та мрія кози», с.25); «Голоси» Андрія Осипова — минулого; відбувається круглий стіл, присвячений фільму «Вогнем і мечем» (минулого року — ще без самого об'єкту обговорення); **востаннє**: дирекція фестивалю працює в такому складі; серцевина команди — Андрій Халпахчі, Олександр Шпилюк і Людмила Новикова — відзначила свій десятий ювілей на фестивалі заявою про відставку.

Про це і не тільки про це пропонуємо вашій увазі наступну розмову.

55

Ольга Брюховецька

Фестиваль, який став потребою

Ювілейно-прощальна розмова з генеральним директором МКФ «Молодість» **Андрієм Халпахчі** та директором програми **Олександром Шпилюком**

Тепер і тоді

Кіно-Театр: Насамперед, дозвольте подякувати вам за вашу роботу, за ці прекрасні дні, які ви даруєте українським кінолюбам. Але давайте повернемося на десять років назад, коли ви тільки взяли за фестиваль «Молодість»...

Андрій Халпахчі: Якщо подивитись каталог десяти-

річної давності (а це тоненький зошит на тридцять сторінок з майже газетного паперу — К.Т.), то вже за його обсягом, програмою можна побачити, як змінився за цей час фестиваль. І все ж таки десять років тому ми прийшли не на порожнє місце. «Об'єднання молодих кінематографістів» вже зробило фестиваль прологом до міжнародного. Називався він «Відкритий український кінофестиваль Молодість» і на ньому були фільми з усього Радянського Союзу та країн соціалістичного табору. Саме в цей період визначились основні конкурсні категорії, які залишилися незмінни-